



דף לימוד ר"ח כוכמי



אה קורה?

ר"ח נסלו ה'תשל"ח

אורה: ליאורה! לא תאמיני אילו בשורות טובות ומשמחות יש לי לספר לך!!

ליורה: טוב טוב, אני שומעת, רק תסבירי כבר את הנרות שנספריק את האישה הזאת עם החולצה הכהולה שמהרה רונכת.

אורה: לא תעכרי זה חשוב!!

אבא שלי עכשיו התקשר מספּע. את לא מבינה כמה בקבוקי משקה נשפכו שם ואין כולם שמחים, מתועדים ורוקדים בזאל הגודל עכשיו!

ליורה: מה קורה? זה נשמע ממש ממש מיוחד! זה בכלל לא מובן מאליו עכשיו, בתקופה כזו שכבר חדש וחצי הרבי עדין בחדרו ולא יצא אלינו.

אורה: זה העניין!! הרבי ב"ה יצא לחסידים היום בפעם הראשונה מאז שהוא עבר את התקף לב בשמחת תורה האחרון. כל החסידים מאושרים כמו שלא ראתם מימיهم. קיבלנו מחדש אבא! רבבי מלך!

ליורה: ואוועו!!! ב"ה!! אז קדימה אורה, באו נמהר לחלק נרות לנמה שיתר נשים עכשיו!
אני אומרת לך.. התאריך הזה - ר"ח נסלו תשל"ח - עוד יהיה תאריך היסטורי מפורסם..

הידעון?

הפעם הראשונה שהרבינו יצא מחדש

לאחר האירוע היה בכ"ח מרוחשון, לספרית ליבאוויטש,

כדי לראות את הספרים שהגינו מירושיה.

לאחר מכן, בר"ח נסלו יצא הרבינו שליט"א לביתה.



א קומַה פִינָאַסְמָה

ר"ח נסלו ה'תשל"ב

מהו הרגע ביום הבכי נעלמה מבחינת התקשרותינו אל הקב"ה?

כשיהודי קם בנבוקו, והוא נמצא במעמד ומצב של "ניעור משנתו" - התעוור משינט, עוד לפני שהתחילה באמירות "モודה אני לפניך" הוא מגלה את המציגות שלו כמו שהוא בעצם, ביל הסתרים. ברגע שהיהודים מתעוור, עוד לפני שמתחיל איזשהו תנועה של יציאה מהמציאות של עצמו, הוא מאוחד עם הקב"ה, שזו המציאות האמיתית של היהודי. אחר כך, באמירת מודה אני, הוא מודה בכל כוחותיו שהוא בטל אל הקב"ה: במחשבה - הוא חושב על עצמותו ומהותו.

בדיבור ובמעשה - הוא אומר את המילים של 'מודה אני', וזהו הייצאה מהמציאות של עצמו.

הרגעים הללו, מיד כשהתעוור משנתו, עוד לפני אמרת מודה אני, הם היסוד לכל עבודתו של היהודי במשך היום כולל ברגעים אלו מתגלית מציאותו ומהותו של היהודי - התאחדות עם הקב"ה, ומה זה מקובל ככוח לבנות לו יתרון דירה בתחוםים. אין כל זה קשור לר"ח נסלו?

בכל ר"ח הלבנה נולדת מחדש. המעליה העיקרית של הגאולה האמיתית והשלימה מתבטאת בחידוש שברגע מולד הלבנה - כי זו מתגלית מציאות הלבנה. הדוגמא לכך היא הרגעים הראשונים שהיהודים מתעוור, שאז מתגלית עצם המציאותות שלהם. העצם של היהודי (שהוא נעלם ונסתור ביזור) מתגלית באמירת מודה אני. לעתיד לבוא, יראו בפועל ובכלי את מציאותם האמיתית של ישראל, את עצם הנשמה שלהם, שהיא מאוחדת עם עצמותו ומהותו יתברן, "ישראל וכוב'ה כולה חד".

לכן, השלימות האמיתית של לעתיד לבוא מודגשת בעיקר בר"ח נסלו. "נס לו" - (נס' מלשון ביסוי והעלם, לו' בגרמנית - 'אללה' - גליי) - כשאדם אומר אלה הוא יכול להביע על מה שהוא מדובר עליון, שכן זה דבר גליי. שמנבה עוד היום להתחדשות הלבנה, לגליי העצם של מעלה מכל הגילויים- לגאולה שלמה!!

(שיחת הדבר מלכות תולדות)



שנה הבאה אין קעטפ "אורו של משיח!"

לאחר אחת מאסיפות המסקנות של צוות קולילקעטפ בזום הגיעו אליו הקלהה של שידור הZoom ונוכחנו לראות ולשמעו שהמגדיות שטערני והמקדמת מושקי נשארו שם אחרי כולם והתדרינו על עניין חשוב ביותר!!!

המקדמת מושקי: המגדיות שטערני, משלומן?

המגדיות שטערני: ב"ה מהנה להתגלות!!

המקדמת מושקי: את שומעת המגדיות, רציתי לומר לך שהשנה היה זה "אורו" מיוחד!! שלא היה כמוות החיליות שלו פשוט להוטות!

המגדיות שטערני: מסכימה איתך לנזכיר המקדמת מושקי. מתנוון לי פשוט "אין כמו אורו השנה אווווערווו" השירים, המסדרים, התפליות, השבתנות, התוכניות ערבית, החוברות לימוד, הטיעימת בוקר, האוירה...

המקדמת מושקי: כן!! הכל היה ב"כ מיוחד. מצד אחד בסגנון חדש שהכל מרוחק בזומים, מצד שני הכל בסגנון כמו של כל שנה.

המגדיות שטערני: מה הכוונה הכל כמו פעם? באיזה שנה היה עוד "אורו" בזום? אולי אני לא מעודכנת ממש...

המקדמת מושקי: לא, אף פעם לא היה כנה. מה שרציתי לומר לך שנסחר תמיד "אורו"....

המגדיות שטערני: אוווולא מה? מה היה צריך להיות?

המקדמת מושקי: אחרי שהרבי מדבר בדבר מלכות על אורו של משיח חשבתי שישנו את השם של הקעטפ למשהו החדשני.. כמו כל הדברים החדשניים שהוא השנה

המגדיות שטערני: מה זאת אומרת? לאייה שם למשל לשנות?

המקדמת מושקי: בדיק השבוע בדבר מלכות הרבי אומר שאוירו של משיח נעלמה יותר מאשר אורו של משיח.

המגדיות שטערני: נכון, נכון, הרבי מסביר שם שמדובר בהיות שבכל רגע ביום היהודי יעסוק בעניין של הבאת הגואלה. לא רק בזמן שאנוחנו עוסקים בהזה, חשבים על זה, מדברים על משיח, אלא שכל החיים והזמנים של היהודי שיריגש הזה כדי להביא לימות המשיח.

המקדמת מושקי: אבל בפועל, איך בדיק אפשר להגיע למצב של התפקידים במשיח כל היום?

המגדיות שטערני: העבודה מתחילה ברגע שיהוד'ם בוקר, ומרגיש בזמן שהוא נושא את האוור בחדר את עניינו של משיח "חש את רוחו של משיח"

אני נזכרת בסיפור על רבינו מנחים-מענדל מויטבסק, שפעם אחת נכנס אדם נרעש לבתו ובישר שיש שם עזה שהמשיח בא. הבדיקה ניגש לחדר, פתח אותו והרים את האויר שבוחן. לאחר מכן אמר: "לא, אין באויר ריח של משיח". תלמידיו הסבiron כי היה עליו לפתח את החלון, משומש שכתוں חדרו היה תמיד ריח של משיח.

המקדמת מושקי: ואו מדהים!! רגע, بما נעלמה "אויר" של משיח מ"אור" של משיח?

המגדיות שטערני: שאלת טובה. תדמייני לעצמך אדם בחדר חשוך אין יהיה שם אור?

המקדמת מושקי: כשהוא ידריך שם נר או פנס.

המגדיות שטערני: בדיק ע"י שידליך- שיעשה פעולה מסוימת. כמה ממש גם אורו של משיח- האור מתגלה ע"י הפעולות והמעשים שימושיים בזמן הגואלה. לעומת זאת ריח-אויר, נמצא בחדר גם אם לא עושים אייזה פעולה זה פשוט נמצא. וככה זה גם ברגע למשיח אויר משיח זה עצמו של משיח זה המציאות של משיח ולבן זה יותר נעלמה מאור.

המקדמת מושקי: ואו מדהים!! את האמת, באורו של משיח, עם החיליות החדרות שלו! להרגיש את משיח באויר, זה לא שאנו עוסקות רק בפעולות כל הזמן של הקעטפ אלא ריח משיח נישא באויר ממש.

תקשי, צrin לדבר עם הנהלה, שלאורו תשפ"א יקראו אורו של משיח!!

המגדיות שטערני: זה יהיה אורו בגואלה!! ואז יקראו לקעטפ "אורו עם משיח"!

יחי!

אור זא קוּפָּה



בכללה, אחריביבי אורות, בשעת מכינה את הנגען ואסער לדי המיטה, הביטוי בתמונה של הרבי שליט"א וחכמי לעצמן:

מחר את קמה ליום של גואלה!!

כ奴 תקומי בבוקר, והמציאות שלן תהיה חזרה באוירו של משיח, בחיות של משיח, עוד קודם אמירת מודה אני(:)

ואנחנו כבר ידעתות מה תהיה המחשבה הראשונה שלן מחר בבוקר! קולע לגואלה(: